

[Simonsen.]

der var problemer, at der var mange andre grupper, som kom i samme båd.

Men lad mig dernæst sige mere principielt, at dette, at kompensationen på de 200 mill. kr. bortfaldt i forbindelse med Danmarks medlemskab af EF, er jo ikke nogen overraskelse for os. Vi har i hele diskussionen forud for Danmarks medlemskab gjort det klart, at samtidig med dette skete der noget andet og meget afgørende, nemlig at tilskuddet til landbruget på op imod 1½ milliard kroner i forbindelse med afvikling af hjemmemarkedsordningerne bortfaldt. Det var det, som forbrugerne, skatteyderne, virkelig skulle have glæde af, og hvis regeringen ikke havde gennemført den ene udgiftkrævende reform efter den anden, havde vi efter medlemskabet af EF været netop i den situation, at skatteborgerne kunne mærke bortfaldet af tilskuddet til landbruget og dermed den direkte virkning af medlemskabet, og det ville også have medført, at der så ikke havde været noget problem i relation til lidt stigende mælkepriser. Men det er da klart, at i det øjeblik statsbudgettet er steget, som tilfældet har været, med stigende skatter til følge, kan det selvfølgelig på visse forbrugerbudgetter spille en rolle, når f. eks. mælkepriserne stiger.

Det, regeringen nu gør, er altså at sige: ja men så tager vi 89 mill. kr. ud som kompensation for dette. Efter min opfattelse er det det samme som at hælde benzin på et bål, for hvor kommer disse 89 mill. kr. fra? Ja, de kommer nu engang kun fra skatteborgerne, fra os alle sammen, og derfor var det nok klogt, om man standsede op og prøvede at gribe problemet om dets rod, og dets rod det er jo, at skatterne er blevet så meget større, at det er begrænset, hvor meget realindkomsterne stiger, og derfor bliver disse prisstigninger et problem.

Vi kan ikke medvirke til, at man, om jeg så må sige, fortsætter den uheldige udvikling, som dette er et eksempel på. Vi vil medvirke til det modsatte, hvad vi har dokumenteret på andre områder, nemlig at

reducere statens udgifter, således at skatterne kan reduceres, hvorefter problemet med disse priser ikke længere vil være noget problem.

Der har i de senere måneder været ført en meget intens debat om, hvilken rolle disse stigende mælkepriser spillede for den enkelte forbruger. Jeg vil dog gerne sige ved denne lejlighed, at på den måde, debatten er ført, med en ensidig oplysning om problemstillingen, er det måske ikke mærkeligt, at der er mange forbrugere, der har ladet sig hidse op over situationen og har skrevet under på protester, men jeg synes nok, der er grund til at sige, at oplysningen over for forbrugerne har ikke været objektiv, for man har glemt at fortælle, hvad resultatet var af det, som man kunne gøre til gengæld, og som regeringen gør her, nemlig at gennemføre nye udgifter, som medfører øgede skatter, og så er vi i og for sig lige vidt. Jeg er sikker på, at hvis diskussionen om disse priser var ført på et fornuftigt og objektivt grundlag med alle oplysninger, der er relevante i denne forbindelse, havde vi ikke været ude i den debat, som jeg nok vil tildele mig at betegne som en lille bitte smule hysterisk.

Dernæst vil jeg gerne knytte en principiel betragtning til det, regeringen gør i forbindelse med forhøjelse af børnetilskuddene og folkepensionerne. For mig at se virker dette forslag som en hund i et spil kegler i forhold til det, regeringen har tanker om på andre områder, nemlig at gøre folkepensionerne og børnetilskuddene indtægtsbestemte. Det vil sige, at vi i dette øjeblik kan stå og diskutere et forslag, der går ud på, at et ekstra beløb ydes til alle familier med børn og til alle folkepensionister, men så vil der senere komme andre forslag i dette hus, der bevirker, at vi tager det fra en lang række borgere igen. Det kan dog ikke være sundt fornuft at diskutere på denne måde, og derfor synes jeg nok, man må fastholde, at man slet ikke kan diskutere det, medmindre man ser det i hele den store sammenhæng. Men hovedprincippet med at yde denne kompen-